

CLUB MARPEN
2008
FRANCIAORSZÁG
Villejésus

Előszó

A korábbi évekhez hasonlóan, 2008-ban is lehetett jelentkezni a CLUB MARPEN alapítvány nemzetközi építőtáborába. Az idei évben négyen éltünk a lehetőséggel (Major Imola, Szikra Brigitta, Simon Attila, Borsodi Zsolt), és életünk egyik legszebb, legemlékezetesebb élményét szereztük az augusztus 3-20-ig tartó villejésus-i tábor során.

Kiutazás

Kiutazás előtt sokat filóztunk azon, hogy autóval, avagy repülővel célszerűbb-e megközelíteni a táborhelyet. Végül a hosszas tanakodás után a repülőutat választottuk. Gondolkodás közben viszont erőteljesen megemelkedtek a budapesti indulású repülőgépek jegyárak, így végül bécsi indulással repültünk Párizsba, onnan pedig vonattal tovább Angouleme-be. Itt az egyik animátor fogadott, aki autóval elrepített minket a szállásig.

A tábor ☺

Tussonban laktunk egy kellően felszerelt kőépületben. A szobák kettő, három, illetve négyágyasak, fürdőszobával ellátva.

A mi táborunkban rajtunk kívül spanyolok, ukránok, olaszok és franciák vettek részt. Mindenki egytől egyig nagyon kedves volt, nagyon jól megértettük egymást. A többség az angol nyelvet preferálta a francia helyett, ezért inkább előbbi nyelven folyt a diskurzus. Számunkra ez a tábor legfőképpen nem a munkáról szólt, hanem a különböző nemzetiségű fiatalokkal való találkozásról, barátkozásról, ismerkedésről. Két és fél héten át együtt dolgoztunk, együtt ettünk, együtt mászkáltunk a különböző programokra, együtt töltöttük az estéket. Ráadásul rendkívül jó bagázs gyűlt össze a végére.

Egy átlagos nap úgy telt, hogy 7-kor reggeli, 8-kor indulás a munka helyszínére Villesjésus-be, ami a szállástól 7 km-re található, ahova mindig kocsival szállítottak át. 11-kor egy 45 perces 11 órai ☺, aztán folytattuk tovább a munkát 2-ig. A munka az épületrészek helyreállításából, restaurálásából, illetve kertépítésből állt, illetve egy 3-4 fős brigád mindig a házban maradt, és takarított, majd főzött ebédet, vacsorát.

Munka végeztével ebédeltünk egy salátatálat elvétele odaégett hússal... Komolyra fordítva a szót, ételt és italt kaptunk eleget, viszont annyi rostokban gazdag zöldséggel és gyümölcscsel tömtek minket, hogy mi magyarok az ukránokkal egyetemben elindítottuk a „meat with meat” mozgalmat. Túl sokat nem értünk el, ugyanis túlerőben volt a mediterrán népség. Ennek ellenére mindig kaptunk elég és többségében finom ételt, ha meg kiegészítésre volt szükség, a szükséges élelem beszerzésével sem volt probléma.

Délutánonként pedig mindig vittek minket mindenféle programokra. Voltunk strandon, meglátogattuk a Rochefoucauld-i kastélyt, ahol beöltözhetünk korhű ruhákba, Angouleme-et, egy konyakgyárat és még nagyon sok más helyen is jártunk.

Egyik nap elkocsikáztunk az óceánhoz is egy kis szigetre (Ile d'Oldéron), ahol fürdésre is nyílt alkalmunk, na meg persze városnézésre.

Emlékezetes még a délutánból estébe, illetve inkább éjszakába nyúló nap is, amikor másik táborból érkeztek hozzánk, illetve mi mentünk hozzájuk. Egyik este pedig összegyűlt a kb. 200 főt jelentő összes tábor a legnagyobb táborhelyen, és táncoltunk, ettünk, ittunk, kitűnően éreztük magunkat. Minden egyes ország ételei felvonultak, mi a magyar konyhát mutattuk be, és hát mi mást főzhettünk volna, mint gulyáslevest. Desszertnek császármorzssával kedveskedtünk. Ízlett nekik. ☺

A többi táborral egyetemben volt egy egész napos gyalogtúra, részt vettünk a villejésus-i (a magyar búcsú hangulatára emlékeztető) falunapon is, ahol részese lehettünk többek között egy gyönyörű, hangulatos, zenére komponált és fűben fekvő tűzijátéknak is.

Ha este éppen nem mentünk bármilyen programra, akkor meg kitaláltunk mindenféle játékot. Unatkozni nem volt idő, se lehetőség.

Anyagiak

A korábbi években autóval kimenők elég jól kijöttek anyagilag. A Budapest - Ljubljana – Genova – Monte Carlo – Nizza – Toulouse – Angouleme útvonalat választották...

Mi a már említett repülőgép+vonat párosítás mellett döntöttünk. Ha időben, azaz legalább másfél hónappal az indulás előtt sikerül lefoglalni a repülő, illetve TGV jegyeket, akkor körülbelül 50 ezer forintból ki lehet hozni az utazást. (Mi a Bécsből induló AirFrance járatával mentünk, mert még ez volt a legolcsóbb mindközül. A TGV szintén nem fixtarifás, ráadásul a neten legalább 5 euróval olcsóbbak a jegyek per fő per út, de olykor féláron is hozzá lehet jutni.)

A tábor ideje alatt pedig tényleg csak a különböző élvezeti cikkekre költöttünk. Ha mentünk ide-oda, a belépőjegyeket fizették, még volt, hogy a falunapon két dodgem körre is meghívtak minket.

Végül, de nem utolsó sorban

Ezalatt a két és fél hét alatt nem csak egy, hanem több kultúrával is megismerkedhettünk, külföldi barátokat szereztünk, akivel a mai napig tartjuk a kapcsolatot, és nem utolsó sorban gyönyörű helyeken jártunk. Szóval aki egy felejthetetlen élményt akar szerezni, mindenképpen használja ki ezt a lehetőséget.

Budapest, 2008. szeptember 12.

.....
Major Imola

.....
Szikra Brigitta

.....
Simon Attila

.....
Borsodi Zsolt